

5.

Freda'n än en gang jag vågar  
 Samma tempo som förut.  
 Stammande — min Lotta frågar:  
 "Är du tyst — så tigr och njut."  
 I sin famn hon mig nu sluter,  
 Öppnar för mig Edens ros;  
 Men, hvad jag i hoppet njuter —  
 Re'n på dörr'n är hon sin los.

6.

Freda'n kommer — jag nu tänker:  
 Jag mitt öde redan sett,  
 Lotta wist mig aldrig skänker,  
 Det, hwarem jag ofta bedt;  
 Men hvad händer, då jag ämnar  
 De farväl — och hatten tar,  
 Sjelfmant hon mig öfverlämnar  
 Allt — hvad hon att lämna har.

7.

Enda'n, trött att längre wandra,  
 Och nu mått af min Charlott,  
 Är jag färdig att åt andra  
 Åsta hvad jag sjelf har fått.  
 Som jag går — med några droppar  
 Att min kärlek stölsja bort;  
 Lotta efter mig då hoppar,  
 Hoppar: mer af samma sort.

Saltes i Björnsåhl's Bokhandel i Stockholm:

Stockholm, C. H. Dertman, 1895

## Twenne Friare. Bector.

Månda'n reste Lottas Mamma,  
 Att bli borta åtta dar;  
 Då jag träffa i desamma  
 Flickan, som hon lemnat qwar,  
 Jag helt enkelt mig förklarar:  
 "Är jag lof att helsa på?"  
 "Ja men," mig Lotta svarar —  
 "Kom, ja kom i morgen då!"

2.

Tisdags morgen knappast randas  
 För än jag hos Lotta är,  
 Swär att blott för henne andas  
 Och des kärlek ömt begär.  
 "Nej — hon svarar — tag ej illa,  
 "Jag om uppskof måste be,  
 "Om jag kan er låga gilla,  
 "Jag i morgen swär will ge.

3.

Onsda'n, röd utaf min smärta,  
 Trött att längre plåga mig,  
 Båtnade des marmor-hjerter,  
 "Ja — sad Hon — jag älskar dig.  
 Då till pant jag wille äga  
 Barmens prydnad, blommans Watt.  
 "Håll min Herre — hörs hon säga —  
 "Lills i morgen — nu god natt!"

4.  
Torsda'n nu jag wandrar åter  
Till den grymma, samma spår —  
Bid wår kärlek ber och gråter,  
Och till slut buletten får;  
Då en lys jag wille trycka,  
Sacksam, på den skönas hand —  
"Tills i morgon denna lycka!  
Sad' den sköna och förswann.

5.  
Freda'n stält jag henne väder,  
Dydd med gårdagens trosée.  
Handen, som hon ömt mig räder,  
Får jag tusend lysar ge;  
Men då jag med åtrå wägar  
Till dess mun, att lycklig bli,  
Wänder hon sig om och frågar:  
"Träffas ej i morgon wi?"

6.  
Lörda'n föll hon i den snara,  
Som i går hon undanwel,  
Och dess läppar måste swara  
På de minas ljustwa smek.  
Jag, berusad, tänkte hinna  
Sällheten i högre mått.  
Stilla sad' min älskarinna:  
"Wanta tills i morgon blott!"

7.  
Sönda'n till min nära lycka  
Jag förtjust i tankar går,  
Henne till mitt bröst will trycka,  
Gud! — men hwilket swar jag får!  
"Sela weckan att arbeta,  
"Det är brukligt här omkring;  
"Men hwar Kristen själ bör weta;  
"Sönda'n gör man ingenting.

Andra Friare: Beckan:  
Måndags-Sol'n mig åter lyser,  
Och fast re'n min sällhet flytt,  
Jag ändå det hoppet lyser,  
Allt förbytas kan på nytt.  
Jag till Lotta åter flyger,  
Vöckar, tackar för i går;  
Till dess barm mig salta smyger:  
Det är också allt jag får.

2.  
Tisda'n hon mig åter finner  
Bid sin morgon-toilett,  
Hon i minna armar brinner,  
Nu mig segren synes lått.  
Men då jag mig frihet tager  
Hennes strumpband lösa opp,  
Skälmst hon sig då undandraget,  
Och samwål med dagens hepp!

3.  
Onsdags morgon klockan åtta  
Jag tillbaka åter är —  
Men wig möter lilla Lotta,  
Mera öm och mera kär.  
Se'n jag börjat der jag stannat,  
Tagit allt hwad tagas kan,  
Och mig Lotta litet bannat —  
Hon i blicken straxt förswann.

4.  
Torsda'n, wiß att målet hinna,  
Slyndar jag i fullt galopp  
Till min ömma älskarinna,  
Att fullbordadt se mitt bopp.  
Jag på sängen henne kastar —  
Där min plats — ni wet wäl hwar,  
Lotta genom dörren hastar,  
Med sin ostud ännu qwar.